

РЕШЕНИЕ

№ 15605

гр. София, 08.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в
публично заседание на 08.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **1409** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).
Образувано е по жалба на И. И. Н., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д. М., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Заповед № Л – 24 от 20. 01. 2025 г. на началник на Затова [населено място], с която му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 (три) месеца.
В жалбата се излагат съображения, че оспореният административен акт е неправилен и незаконосъобразен, поради неспазване на установената форма, нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Подробни съображения излага в писмени бележки.
В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и моли заповедта да бъде отменена. Претендира разноски по списък.
Ответникът – директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – Красно село, редовно призован, не се представлява в съдебно заседание.
Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по жалбата.
Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:
Младши експерт И. И. Н. е командир на отделение в затворническо общежитие „К.“ I-ва категория към затвора [населено място].

В докладна записка № ИЗ-11637 от 07.10.2024 г. от ст. инсп. М. Е. А. НГНОД В ЗОЗТ „К.“ към затвора [населено място] до ВПД началник на затвора [населено място] са изложени констатации за извършено от младши експерт И. Н. нарушение на пропускателния режим в ЗОЗТ „К.“ по чл. 295, ал. 1 от ППЗИНЗС, във връзка с което е предложено да бъде назначена комисия, която да извърши проверка по случая.

Със Заповед № 391 от 17.10.2024 г. на ВПД началник на затвора [населено място] на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР вр. чл. 15, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС и във връзка с изложеното в докладна записка № ИЗ-11637 от 07.10.2024 г. е наредено да се извърши проверка за установяване на постъпилите данни за извършено нарушение от мл. експерт Н. чрез допускане на външни лица – адвокат Д. М. в служебни помещения на затворническо общежитие „К.“ I-ва категория към затвора [населено място], както и други факти и обстоятелства относими по случая.

Във връзка с възложената проверка мл. експерт И. Н. е изготвил докладна записка рег. № 11637 от 21.11.2024 г. до началник на затвора [населено място], в която посочва, че на 19.09.2024 г. е бил наряд като ДКО в ЗОЗТ „К.“. Към 15:00 часа излязъл на втори пост и видял Д. М., с която работили заедно 8 години в ЗО „К.“. Там тя била инспектор социални дейности. Последно знаел, че М. е юрисконсулт в затвора [населено място]. Тъй като имал много работа, а телефонът в командирската стая звънял постоянно й предложил да дойде при него в стаята. Едва след това разбрал, че тя вече не е юрисконсулт в затвора [населено място], а е напуснала ГДИН преди няколко месеца и е станала адвокат. Докато била в командирската стая телефонът на М. звъннал, тя се притеснила, разстроила и казала, че спешно трябва да си тръгва. Отворил аварийния изход и тя си тръгнала. След това се обадил на постовия на 2ри пост, за да му каже, че М. си е тръгнала през аварийния изход по спешност. Посочва, че не е бил уведомен и нямало как да знае, че Д. М. вече не е юрисконсулт на Затвора [населено място]. Видял я на втори пост, знаел, че е колежка и я поканил в командирската стая.

За резултатите от извършената съгласно Заповед № 391 от 17.10.2024 г. проверка е съставена писмена справка рег. № 13961 от 22.11.2024 г. Сочи се като установено следната фактическа обстановка: „На 19.09.2024 г. в периода от 14:15 часа до 14:34 часа адвокат Д. М. провеждала адвокатско свиждане с лишения от свобода Г. Х. П. – 6 група.

След провеждане на адвокатското свиждане в 14:34 часа, мл. инсп. Н. Л. Ц. – постови на пост № 2, води разговор с адвокат Д. М. пред постовата будка на поста до 14:48 часа. В същия час мл. експ. И. И. Н. излиза от административната на общежитието, отива в района на пост № 2 и започва също разговор с адвокат М., като начина на посрещането (видно от записите на охранителните камери) говори за добро познатство и взаимна близост.

След кратък разговор пред пост № 2 в 14:54 часа двамата влизат в административната сграда и по – точно в дежурната стая на командирите на отделения до 15:23 часа, след което мл. експ. И. Н. извежда адвокат Д. М. през аварийния изход в източната част на сградата“.

В справката се сочи, че напускането на адв. М. е осъществено нерегламентирано, през аварийния изход в източната част на административната сграда, със съдействието на мл. експ. Н., в нарушение на установения ред визиран в чл. 295, ал. 1 от ППЗИНЗС, съгласно който е трябвало да се осъществи през пост 2. Сочи се още, че допускането на външно лице в дежурната стая на командира на отделение също влиза в разрез с установените правила в ЗОЗТ „К.“.

Справката е подписана от мл. експ. Н. на 23.12.2024 г. с отбелязване, че не е получил копие.

Видно от протокол рег. № 27592 от 30.12.2024 г. не са постъпили обяснения от мл. експ. Н. във връзка със запознаването му с писмена справка рег. № 13961 от 22.11.2024 г.

До мл. експ. Н. е отправена покана рег. № 15652 от 31.12.2024 г. за даване на писмени обяснения, връчена на 02.01.2024 г.

Съгласно протокол рег. № 1309 от 17.01.2025 г. обяснения от мл. експ. Н. във връзка с отправената покана рег. № 15652 от 31.12.2024 г. не са постъпвали.

С оспорената Заповед № Л-24 от 20.01.2025 г. на основание чл. 15, ал. 1, т. 3 и т. 4 във вр. чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС, във вр. чл. 194, ал. 2, т. 1, чл. 197, ал. 1, т. 2, във вр. чл. 199, ал. 1, т. 3, пр. първо от ЗМВР на мл. експерт Н. е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от три месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

Заповед № Л-24 от 20.01.2025 г. е връчена на мл. експерт Н. на 28.01.2025 г. и е оспорена с жалба вх. № 2505 от 03.02.2025 г. по описа на АССГ.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспорената заповед. Приети са и доказателства, допълнително представени от страните.

Събраха се и гласни доказателства, като беше разпитан свидетелят А. Г., който също е служител в ЗО „К.“. Съдът кредитира показанията на свидетеля в цялост като дадени въз основа на преки впечатления по служба именно в ЗО „К.“.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, за срок от три месеца, считано от датата на връчване на заповедта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС за държавните служители по ал.1, т.1 се прилагат разпоредбите относно държавната служба в Закона за Министерството на вътрешните работи, доколкото в този закон не е предвидено друго.

Оспорената Заповед № Л-24 от 20.01.2025 г. е издадена от компетентен орган съгласно чл. 15, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР – началника на затвора в [населено място] I-ва категория.

Дисциплинарното наказание е наложено в рамките на преклузивните срокове по чл. 195 от ЗМВР.

Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Според чл. 196, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал. 2 на чл. 196 от ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В този смисъл и Тълкувателно решение № 2/04.07.2002г. по адм. д. № ТР – 3/2001г. на ВАС, което не е загубило значението си. В случая твърдяното нарушение е открито на 22.11.2024 г., когато всички материали от дисциплинарното производство са постъпили при компетентния дисциплинарно наказващ орган, видно от положената резолюция с дата върху писмената справка. Следователно е спазен двумесечния срок за налагане на дисциплинарното наказание.

Процесната заповед е издадена в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма. Изпълнени са изискванията на чл. 205, ал. 3 и чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, като жалбоподателят е имал достатъчно възможност да защити правата и интересите си. В настоящия случай служителът е запознат с всички актове по дисциплинарната процедура – заповед за извършване на дисциплинарна проверка, писмената справка за резултатите от проверката и заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Предоставена му е възможност да даде обяснения и възражения.

Допуснато е обаче съществено процесуално нарушение, което е довело до неправилно приложение на материалния закон. От събраните доказателства по делото се установява, че формално е спазена процедурата по налагане на дисциплинарно наказание – спазени са процесуалните срокове, предоставена е възможност служителю да се запознае с материалите по преписката, да заяви своето становище пред дисциплинарно - наказващия орган преди да му бъде наложено наказанието. Заповедта обаче, само формално съдържа изискуемите реквизити, по същество е неясна, следствие на което дейността на жалбоподателя е неправилно квалифицирана.

В процесния случай, словесното описание на деянието, вменено като нарушение е свързано с нарушение на пропускателния режим в ЗОЗТ „К.“. Според ДНО деянието на мл. експерт Н., се квалифицира като нарушение на разпоредбата на чл. 295, ал. 1 от ЗИНЗС и на част от преките му задължения като изпълняващ длъжността „командир на отделение“, а именно: „Да обучава надзирателите от отделението към висок професионализъм и търси строга отговорност от постовите за точното изпълнение на служебните задължения и отдадените разпореждания“.

При горните обстоятелства заповедта е правно мотивирана както следва: на основание чл. 15, ал. 1, т. 3 и т. 4, във връзка с чл. 19, ал. 2 ЗИНЗС, във връзка с чл. 194, ал. 2, т. 1, чл. 197, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 199, ал. 1, т. 3, предложение първо „небрежност в служебната дейност“ от ЗМВР.

В разпоредбите на чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗМВР са регламентирани хипотези на различни неизпълнения. Първата сочи, че дисциплинарни нарушения са неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители, докато т. 2 на същият член - неизпълнение на служебните задължения. Т.е. това са задължения, вменени на служителю съгласно длъжностна характеристика или други нормативни актове, извън тези по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР. В описателната част на заповедта се сочи, че от страна на мл. експерт Н. е нарушена разпоредбата на чл. 295, ал. 1 от ППЗИНЗС, съгласно която за пропускане и проверка на хора и транспортни средства в местата за лишаване от свобода се организират контролно-пропускателни пунктове. Заедно с това се сочи, че е нарушил част от преките си задължения като изпълняващ длъжността „командир на отделение“, а именно: „Да обучава надзирателите от отделението към висок професионализъм и търси строга отговорност от постовите за точното изпълнение на служебните задължения и отдадените разпореждания“, като не само, че не е упражнил контрол, а самият той е станал проводник и първопричина за неизпълнение на пропускателния режим.

При това словесно описани извършеното от Н. дисциплинарно нарушение е квалифицирано като такова по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР (неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители), а като основание за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ е посочена разпоредбата на чл. 199, ал. 1, т. 3, пр. първо от ЗМВР „небрежност в служебната дейност“.

Освен, че описанието на нарушението не съответства напълно на дадената му правна квалификация, от така посочените фактически и правни основания не става ясно дали дисциплинарната отговорност на мл. експерт Н. е ангажирана за неизпълнение на чл. 295, ал. 1 от ППЗИНЗС или за неизпълнение на преките му задължения като „командир на отделение“ и неупражняване на контрол или пък се приема, че са извършени две нарушения.

Следва да се посочи още, че когато се ангажира дисциплинарна отговорност за неупражнен контрол, наказващият орган дължи да посочи ясно и конкретно, какви са били правомерните

действия, с които може да бъде упражнен дължимият контрол. Неупражняването на контрол предполага бездействие, когато служителът дължи активни действия. Когато на държавния служител се вменява определено бездействие, дисциплинарнонаказващият орган задължително следва да изложи мотиви в какво се изразява дължимото действие, в изпълнение на каква правно регламентирана дейност е дължимо действието и дали от обективна страна представлява неупражняване на контрол над подчинени и по какъв начин.

По изложените съображения съдът приема, че заповедта се явява немотивирана. Дисциплинарното обвинение не може да почива на предположения. Описанието на деянието и обстоятелствата, при които е извършено, както и събирането на относими и надлежни доказателства, е от съществено значение за отговора на въпроса дали деянието съставлява или не дисциплинарно нарушение и ако е така - то да бъде правилно квалифицирано. ДНО дължи да изложи ясно и недвусмислено установената фактическа обстановка, което в случая не е сторено, както и да анализира по отделно и в съвкупност събрания доказателствен материал, което в случая също не е направено. Както бе отбелязано по-горе от описаната в заповедта фактическа обстановка съдържа неизпълнение на служебни задължения по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР и неизпълнение на закон, подзаконов нормативен акт, заповеди или разпореждания по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР. Конкретизирано обаче е само, че случаят обхваща хипотезата на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР.

Съгласно Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС административният акт или отказът да бъде издаден такъв акт трябва да бъде мотивиран, включително и когато административният орган е овластен да реши въпроса по свободна преценка, което изискване в случая не е спазено. Недопустимо е да се твърди нарушение на определени норми без точно конкретизиране на задълженията по тях. В този смисъл е и трайно установената съдебна практика, дадена с Решение № 6587 от 16.05.2014 г. по адм. д. № 16239 от 2013г. по описа на ВАС, V отделение, Решение № 1823 от 10.02.2014 г. по адм.д. № 3554 от 2013 г. по описа на ВАС, V отделение.

Съдът намира също, че при издаването на оспорената заповед не са спазени изискванията на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, съгласно която при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата

Вмененото на мл. експерт Н. нарушение е свързано с нарушение на пропускателния режим в ЗОЗТ „К.“ по отношение на Д. М.. В представената пред началник на затвора [населено място] докладна записка рег. № 11637 от 21.11.2024 г. от мл. експерт Н., последният сочи, че е работил заедно с М. в ЗО „К.“ в продължение на 8 години и смятал, че към момента тя работи в затвора [населено място], като не е знаел и нямало от къде да знае, че М. вече не е служител в затвора [населено място]. Последното по никакъв начин не е обсъдено от дисциплинарнонаказващия орган. В заповедта само бланкетно е посочено, че при издаването ѝ са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на служителя по време на службата. Доколкото обаче липсват конкретни мотиви в тази насока, не може да се обоснове извод за съобразяване с предписанието на разпоредбата на чл. 206, ал. 2 ЗМВР. Липсват изводи за това как е определен видът и размерът на наказанието, съобразено с конкретно извършено нарушение, настъпилите от него вредни последици, изложение на обстоятелствата, при които е извършено, както и оценка на цялостното поведение на служителя до момента.

Не е обсъдено дали има виновно поведение изобщо от страна на жалбоподателя, каква е формата на вината и не е взета предвид тежестта на нарушението. Така установеното представлява съществено процесуално нарушение при издаване на оспорената заповед, довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице в дисциплинарното производство.

По тези съображения, Заповед № Л-24 от 20.01.2025 г. на началник на Затова [населено място], с която на мл. експерт И. И. Н. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 (три) месеца.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 760 лв., представляващи 10 лв. заплатена държавна такса и 750 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представен договор за правна помощ и процесуално представителство. По възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от ответника, съдът счита същото за неоснователно, предвид размерът на адвокатския хонорар, който е договорен в минимален размер, съгласно чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 1–ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на И. И. Н., ЕГН [ЕГН] Заповед № Л – 24 от 20. 01. 2025 г. на началник на Затова [населено място], с която му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 (три) месеца.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на И. И. Н., ЕГН [ЕГН], разноски в размер на 760 (седемстотин и шестдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 211 изречение последно от ЗМВР.

СЪДИЯ: